

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

**Изложение на проучване - анализ
на експерт Мариета Милева
по проект: „Оценка ефективността на съдебния контрол върху
актове на администрацията. Мерки за преодоляване на нарушено
право на справедлив процес“.**

Дейност 1 „Изготвяне на проучване анализ на ефективността на съдебния контрол върху актовете на местната администрация и изготвяне на доклад, обобщаващ причините за неизпълнение на съдебни решения, с които са потвърдени или отменени административни актове и начините за тяхното преодоляване според действащото законодателство“.

Преглед и анализ на съдебната практика относно неизпълнение на влезли в сила съдебни решения по ЗУТ, ЗКИР, ЗДОИ, и ЗДСл от органи на общинската администрация

Административен съд - Пловдив

Адм. дело № 1278/2015 г. Производството е по чл. 306 АПК с искане за санкциониране на кмета на община Съединение за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 777/2014 г. на Административен съд - Пловдив, с което е отменена заповед на същия административен орган, с която е одобрен проект за изменение на кадастрални план на гр. Съединение относно ПИ 1953, кв. 57 и преписката е върната на органа за произнасяне със указания относно конституиране на заинтересованите страни и за преценка на основанията за изменение на плана.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

В случая органът се произнася с нова заповед, но приема, че е налице спор за материално право и отново отказва да одобри исканото изменение. При тези факти съдът приема, че не е налице неизпълнение и оставя без уважение искането за санкциониране на административния орган.

В случая съдебното решение е изпълнено. Постановен нов административен акт, който обаче е неблагоприятен за заявителя, което и провокира искането по чл. 306 АПК.

Адм. дело № 1242/ 2016 г. производство по чл. 306 АПК с искане за санкциониране на директора на дирекция УТОКООС на район „Централен“ община Пловдив за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 3230/ 2014, с което е отменен отказ на органа да издаде препис от разписан лист и преписката е върната на органа за извършване на услугата. След получаване на съдебния акт органът изисква от заявителя да представи нови документи, последният оспорва тези указания и едва след това искания препис е издаден. Съдът приема, че няма неизпълнение и оставя без уважение искането да наложи глоба на административния орган.

В случая органът прави опит да не изпълни съдебния акт, като поставя изисквания към заявителя, каквито не са необходими, т.е. изпълнението неоправдано е забавено.

Адм. дело № 494/2017г. Производство по чл. 306 АПК с искане за санкциониране на кмета на община Пловдив за неизпълнение на съдебно решение, с което е отменен мълчалив отказ на органа да одобри проект за ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне с указания. В изпълнение на съдебния акт предложението е разгледано от ОЕСУТ, като приключва с отрицателно становище. По тези причини органът се произнася като отново отказва да одобри проекта за изменение на ПУП- ПР

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

съгласно заявлението. При тези факти съдът приема, че не са налице основания за санкциониране на органа по чл. 306 АПК и оставя без уважение искането. В тази хипотеза съдебното решение е изпълнено, но не са налице основания за постановяване на положителен за заявителите административен акт.

Адм. дело № 1490/ 2017 г. Производство по чл. 306 АПК с искане за санкциониране на кмета на община Пловдив за неизпълнение на съдебно решение, с което е задължен да предостави обществена информация. Със съдебния акт е отменено волеизявление на органа, с което същият уведомява заявителя, че не разполага с исканата информация. В изпълнение на съдебното решение органът се произнася, като повторно уведомява заявителя, че не разполага с исканата информация не се съхранява, тъй като оплакванията на граждани се приемат устно в приемните дни на зам. кмета по обществен ред. Съдът приема, че съдебното решение е изпълнено и оставя без уважение искането за санкциониране на орган по реда на чл. 306 АПК. В случая съдебното решение е изпълнено, въпреки че е недопустимо, тъй като уведомлението, че органът не разполага с исканата информация не е индивидуален административен акт.

Адм. дело № 2551/ 2017г. Производство по чл. 306 АПК с искане за санкциониране кмета на община Пловдив за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, с което е отменен отказ на органа да разреши изработване на проект за ПУП- ПРЗ (чл. 135, ал. 3 ЗУТ) и преписката е върната за ново произнасяне съобразно указанията. Решението е получено от административния орган на 25.08.2017 г. В изпълнение на съдебния акт органът сезира ОЕСУТ за становище по предложението. Като се съобразява с установени факти и обстоятелството, че искането за налагане на

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

административно наказание е подадено на 08.09.2017 г. , съдът приема, че не е налице неизпълнение и оставя искането без уважение.

Адм. дело № 2635/2017 г. Производство по чл. 306 АПК с искане за санкциониране на директора на дирекция „Устройство на територията“ на община Марица за неизпълнение на съдебно решение, с което е отменена заповед, с която е отказано узаконяване на строеж. Установено е, че с решение по адм. дело № 2825/2015 г. Административен съд – Пловдив отменя заповед № ДК-10-ЮЦР-78/01.10.2015 г., на началника на РДНСК – Южен централен район, с която е отхвърлена жалба против заповед на директора на дирекция „Устройство на територията“ на община Марица, с която е отказано да се узакони строеж и е потвърдена заповедта на директора да се узакони строежа. Решението на Административен съд – Пловдив е оставено в сила с решение по адм. дело № 9527/2016 г. на Върховния административен съд, влязло в сила на 28.03.2017 г. Съдът приема, че искането е неоснователно и го оставя без уважение. Установено е, че в първоинстанционния съдебен акт липсва диспозитив за връщане на преписката на директора на дирекция „Устройство на територията“ при община Марица за ново произнасяне, което е причина за забавянето.

Адм. дело № 2839/ 2017 г. Производство по чл. 306 с искане за санкциониране на кмета на община Пловдив за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, с което е отменен мълчалив отказ на органа да разреши изработване на проект за ПУП-ПРЗ и преписката е върната за ново произнасяне. В изпълнение на съдебното решение е изискано становище на ОЕСУТ и са събрани допълнителни доказателства, след което е постановен изричен отказ. Съдът приема, че съдебният акт е изпълнен и оставя искането за санкциониране на органа без уважение. В случая не е налице

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

неизпълнение на съдебния акт, а произнасяне с изрично волеизявление със съответни мотиви, което обаче не удовлетворява заявителите.

Адм. дело № 798/2014 г. Производство по чл. 145 и сл. АПК, образувано е по жалба против заповед на кмета на община Кричим, с която е постановен отказ да се одобри проект за изменение на ПУП- ПРЗ. Твърди се, че заповедта е нищожно, тъй като противоречи на влязло в сила съдебно решение. По делото е установено, че с влязло в сила решение е отменена предходна заповед на същия орган по същото заявление и преписката е върната на органа с указания за издаване на положителен акт. Въпреки това с оспорената заповед кметът на община Кричим отново отказва да одобри проекта за изменение на ПУП - ПРЗ. При тези констатации заповедта е обявена за нищожна на основание чл. 177, ал. 2. Съдът приема, че заповедта, издадена от кмета на община Кричим е изцяло в противоречие с влязлото в сила съдебно решение и дадените указания.

Адм. дело № 1914/ 2017 г. Производството е по чл. 294 - 298 АПК. Образувано е по жалба против бездействие на кмета на район „Южен“ община Пловдив да изгълни влязла в сила заповед за премахване на незаконен строеж. Установено е, че със заповед № 460/ 13.06.2013 г. кметът на район Южен, община Пловдив разпорежда да се премахне незаконен строеж: жилищна сграда в гр. Пловдив. С решение по адм. дело № 2325/2013 г. на Административен съд Пловдив жалбата против заповедта е отхвърлена. Решението влиза в сила на 14.07.2014 г. Констатирано е също, че до м. юни 2017 г. действия по изпълнението от страна на кмета на район „Южен“ , община Пловдив не са предприети. Съдът установява, че всички условия за принудително изпълнение на административния акт са осъществени, но въпреки това органът не предприема никакви действия за това, т.е. налице е

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

бездействие. По тези съображения с решение от 26.09.2017 г. административният съд задължава кмета на район „Южен“, община Пловдив да започне принудително изпълнение на заповедта.

Административен съд – Русе

Адм. дело № 33/2014 г. Производството е по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание на кмета на община Русе за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 32/2013 г. на Административен съд – Русе. Със съдебния акт е отменена заповед на административния орган да предостави на заявителя копия от документи и преписката е върната на кмета на община Русе за ново произнасяне по реда на чл. 28 ЗДОИ. Органът е уведомен за съдебното решение на 27.05.2013 г. Искането за налагане на наказание е подадено на 20.01.2014 г. Установено е, на 14.01.2014 г. органът постановява решение, с което предоставя на заявителя исканата информация. При тези факти съдът приема, че не са налице основания за санкциониране на органа, тъй като към момента на подаване на искането по чл. 304 АПК решението е изпълнено и е постановен акт, който е изцяло положителен за заявителя. По тези съображения с разпореждане № 5 от 03.02.2014 г. съдът оставя без уважение искането за налагане на наказание на кмета на община Русе. В случая е установен продължителен период (около седем месеца) бездействие на органа, който не предприема действия в изпълнение на влезлия в сила съдебен акт. Фактически е допуснато неизпълнение, което не е санкционирано само поради факта, че искането е направено след като органът постановява нов административен акт.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Адм. дело № 34/2014 г. Производството е по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание на кмета на община Русе за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 33/2013 г. на Административен съд – Русе. Със съдебния акт е отменена заповед на административния орган да предостави на заявителя копия от документи и преписката е върната на кмета на община Русе за ново произнасяне по реда на чл. 28 ЗДОИ. Органът е уведомен за съдебното решение на 20.05.2013 г. Искането за налагане на наказание е подадено на 20.01.2014 г. Установено е, на 10.01.2014 г. органът постановява решение, с което предоставя на заявителя исканата информация. При тези факти съдът приема, че не са налице основания за санкциониране на органа, тъй като към момента на подаване на искането по чл. 304 АПК решението е изпълнено и е постановен акт, който е изцяло положителен за заявителя. По тези съображения с разпореждане № 6 от 03.02.2014 г. съдът оставя без уважение искането за налагане на наказание на кмета на община Русе. В случая е установен продължителен период (около седем месеца) бездействие на органа, който не предприема действия в изпълнение на влезлия в сила съдебен акт. Фактически е допуснато неизпълнение, което не е санкционирано само поради факта, че искането е направено след като органът постановява нов административен акт.

Административен съд - Хасково

Адм. дело № 2/2016 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Хасково за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 413/2015 г. на Административен съд – Хасково. С посочения съдебен акт е

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

отменен мълчалив отказ на кмета на община Хасково да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28 ЗДОИ и дадените указания. В решението е посочено, че органът следва да осигури възможност на заявителя да конкретизира направеното искане за достъп до информация и след това да се произнесе. В изпълнение на указанията органът изпраща на заявителя писмо, с което го уведомява за нередовностите на заявлението, които следва да отстрани. В производството по чл. 306 АПК, заявителят твърди, че е изпълнил указанията на органа, но не представя доказателства в този смисъл. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 2/ 21.04.2016 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Хасково. В случая от страна на административния орган са предприети действия по изпълнение на влязлото в сила съдебно решение. Забавеното произнасяне в случая е незначително (по-малко от месец от влизане на решението в сила) и се дължи на неизпълнени указания от страна на заявителя.

Адм. дело № 3/2016 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по повторно искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Хасково за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 413/ 2015 г. на Административен съд – Хасково. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Хасково да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28 ЗДОИ и дадените указания. В решението е посочено, че органът следва да осигури възможност на заявителя да конкретизира направеното искане за достъп до

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

информация и след това да се произнесе. В изпълнение на указанията органът изпраща на заявителя писмо, с което го уведомява за нередовностите на заявлението, които следва да отстрани. Указанията са изпълнени от заявителя с писмо, постъпило в община Хасково на 04.04.2016 г. На 03.05.2016 г. кметът на община Хасково се произнася с ново решение, с което предоставя достъп до исканата информация. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 3/ 19.07.2016 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Хасково. В случая от страна на административния орган своевременно са предприети действия по изпълнение на влязлото в сила съдебно решение. Забавеното произнасяне в случая се дължи на времето, необходимо за съобщаване на указанията и тяхното изпълнение от страна на заявителя.

Адм. дело № 6/ 2016 г. Производство по чл. 306 АПК. Образовано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Хасково за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 129/ 2016 г. на Административен съд – Хасково. С посочения съдебен акт е отменен частично мълчалив отказ на кмета на община Хасково да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28 ЗДОИ. Решението влиза в сила на 30.06.2016 г., а препис от съдебния акт е изплатен на административния орган на 06.07.2016г. Междувременно с писмо от 23.06.2016 г. исканата обществена информация е предоставена на заявителя. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 5/ 10.08.2016 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Хасково.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

В случая съдебното решение е изпълнено още преди да влезе в сила.

Адм. дело № 860/ 2017г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Стамболово за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 248/ 2017 г. на Административен съд – Хасково. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Стамболово да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28 ЗДОИ. С писмо от 05.07.2017 г. кметът на община Стамболово уведомява заявителя, че не разполага с исканата обществена информация. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 26/ 29.09.2017 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Хасково. В случая е налице обективна невъзможност органът да изпълни съдебния акт. Това не е установено при разглеждане на делото, тъй като предмет на оспорване в производството е мълчалив отказ.

Административен съд – Шумен

Адм. дело № 18/2017 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 137/ 2016 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Шумен да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за произнасяне с изричен акт съгласно чл. 28 ЗДОИ и дадените

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

указания. Решението е съобщено на органа на 20.12.2016 г. На 30.012.2016 г. упълномощеното от кмета на общината длъжностно лице се произнася по искането за предоставяне на достъп до обществена информация. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 16.02.2017 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен. В случая съдебният акт е изпълнен.

Адм. дело № 46/2017 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 40/ 2016 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Шумен да се произнесе по искане за допускане на изработване проект за изменение на ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е съобщено на органа на 15.06.2016 г. На 09.08.2016 г. органът уведомява заявителя, че следва да представи положително становище по представения проект от ОД „Земеделие“. Същевременно ОЕСУТ представя становище, че органът следва да откаже да допусне изработване проект за изменение на ПУП- ПР съгласно искането. Положително становище от ОД „Земеделие“ не е представено и към момента на образуване на производството по чл. 306 АПК няма произнасяне на кмета на общината.

При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане от 07.03.2017 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен. В случая е налице неизпълнение, тъй като органът дължи произнасяне в разумен срок и ако прецени, че няма основание да разреши изработване на

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

проект за изменение на ПУП- ПР следва да откаже с изричен акт със съответни мотиви, като по този начин даде възможност на заявителя да защити правата си.

Адм. дело № 81/2015 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 16/ 2015 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Шумен да разреши изработване на проект за изменение на ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е съобщено на органа на 25.03.2015 г. В изпълнение на съдебното решение органът преценява, че може да издаде разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП- ПР, но само ако преди това се измени ОУП на населеното място. По тези съображения изпраща преписката на общинския съвет за започване на процедура за изменение на ОУП. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане от 30.04.2015 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен.

Адм. дело № 171/2016 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 40/ 2016 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Шумен да разреши изработване на проект за изменение на ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е съобщено на органа на 04.07.2016 г. и органът започва процедура по изпълнение на съдебния акт.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

При тези факти и като се съобразява с обстоятелството, че искането за санкциониране на административния орган е подадено на 27.06.2016 г., съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане от 08.07.2016 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен.

Адм. дело № 211/2016 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 40/ 2016 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменен мълчалив отказ на кмета на община Шумен да се произнесе по искане за допускане на изработване проект за изменение на ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е съобщено на органа на 04.07.2016 г. На 09.08.2016 г. органът уведомява заявителя, че следва да представи положително становище по представения проект от ОД „Земеделие“. Същевременно ОЕСУТ представя становище, че органът следва да откаже да допусне изработване проект за изменение на ПУП- ПР съгласно искането. Искането за санкциониране на органа е подадено на 27.07.2016 г. С оглед предприетите действия по изпълнение на съдебния акт, с молба от 15.08.2016 г. заявителят прави искане наказание да не се налага. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане от 10.09.2016 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Адм. дело № 215/2018 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на кмета на община Шумен за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 4/ 2015 г. на Административен съд – Шумен. С посочения съдебен акт е отменена заповед на кмета на община Шумен, с която е разрешено да се изработи проект за изменение на ПУП- ПР и преписката е върната на органа за произнасяне съобразно дадените указания. Решението е съобщено на органа на 15.05.2018 г. След като се запознава със съдебния акт кметът на община Шумен издава заповед № РД-25-1278/ 22.06.2018 г., с която разрешава да се изработи проект за изменение на ПУП- ПР за посочените в заявлението имоти. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане от 17.07.2018 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на кмета на община Шумен. В случая съдебният акт е изпълнен, а искането по чл. 306 е направено поради несъгласие с постановения административен акт.

Административен съд – Ямбол

Адм. дело № 218/ 2018 г. Производство по чл. 306 АПК. Образувано е по искане за налагане на наказание по чл. 304 АПК на секретаря на община Ямбол за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 259/ 2014 г. на Административен съд – Ямбол. С посочения съдебен акт е отменено частично решение на секретаря на община Ямбол, с което е отказан достъп до обществена информация и преписката е върната на органа за ново произнасяне в отменената част. Решението на Административен съд – Ямбол е оставено в сила с решение от 12.02.2016 г. по адм. дело № 3549/2015 г. по описа на Върховния административен съд. Преписката е

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

изпратена на секретаря на община Ямбол за ново произнасяне на 18.02.2016 г. В изпълнение на съдебния акт, с решение от 02.03.2016 г. административният орган предоставя на заявителя исканата обществена информация. При тези факти съдът приема, че предпоставките на чл. 306 АПК не са изпълнени и с разпореждане № 457/ 21.09.2018 г. оставя без уважение искането за налагане на административно наказание на секретаря на община Ямбол. В случая съдебният акт е изпълнен своевременно.

Адм. дело № 53/ 2015 г. Производството е по реда на чл. 294 и сл. АПК. Образувано е по жалба на дружество с ограничена отговорност против действия на кмета на община Ямбол по изпълнение на заповед за изземване на общински терен, предприети с писмо от 01.04.2015 г. Жалбоподателят поддържа, че правото на принудително изпълнение на заповедта е погасено по давност (чл. 285 АПК). Твърди също, че принудителното изпълнение на е започнало, без да бъде предупреден, че ще бъдат предприети действия по принудително изпълнение съгласно чл. 277, ал. 2, т. 4 АПК. Ответникът оспорва жалбата. Твърди, че е налице влязла в сила заповед, която подлежи на принудително изпълнение, както и че изпълнителните действия са предприети в съответствие със закона. По делото е установено, че със заповед № I-A-550/ 29.06.2006 г. кметът на община Ямбол разпорежда да се из земе от праводателя на жалбоподателя общински терен в гр. Ямбол. С решение № 11491/21.11.2006 г. по адм. дело № 4679/2006 г. по описа на Върховния административен съд, жалбата против посочения административен акт е отхвърлена. Решението е окончателно и влиза в сила на 21.11.2006 г. С писмо изх. № 2801-05989/ 01.04.2015 г. кметът на община Ямбол дава на дружеството – жалбоподател срок до 05.04.2015 г. да освободи доброволно общинския терен. Дружеството е предупредено, че при

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

неизпълнение, органът ще пристъпи към принудително изпълнение на 06.04.2015 г. Поканата за доброволно изпълнение е връчена на управителя на дружеството на 01.04.2015 г. При тези факти съставът на Административен съд – Ямбол приема, че жалбата е допустима, а разгледана по същество, е основателна. Съдът приема, че заповедта на кмета на община Ямбол влиза в сила на 21.11.2006 г. и от тази дата се пораждат разпоредените с акта правни последици, а възникналото по силата на заповедта задължение подлежи на изпълнение. С оглед констатацията, че поканата за доброволно изпълнение, изпратена от органа, е получена от длъжника на 01.04.2015 г., съдът стига до извода, че предвидената в разпоредбата на чл. 285, ал. 1 АПК петгодишна погасителна давност изтекла и направеното от жалбоподателя възражение в този смисъл е основателно. Излага подробни съображения относно характера на давността, както и мотиви за наличие на основания за прекратяване на изпълнителното производство съгласно чл. 282, ал.1, т. 9 АПК. Съобразно възприетата фактическа обстановка и тълкуване на цитирането правни норми съдът стига до извода, че правото на принудително изпълнение е погасено по давност и извършените от органа действия по изпълнение са незаконосъобразни.

По тези съображения Административен съд - Ямбол постановява решение, с което отменя действията на кмета на община Ямбол по изпълнение на влязлата в сила заповед № I-A-550/ 29.06.2006 г., постановена от същия административен орган.

Административен съд - Разград, Административен съд – Силистра и Административен съд – Сливен са отговорили отрицателно на всички поставени за целите на настоящото проучване въпроси и не са представили съдебни актове, които да се включват в предметния обхват на проекта.

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Върховен административен съд

Адм.дело № 4612/2015 г. на Върховния административен съд. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 12230/2013 г. по описа на Административен съд София – град, с което е отхвърлен предявения по чл. 292 отрицателен установителен иск против кмета на район „Оборище“, Столична община, за признаване за установено, че ищецът не дължи изпълнение на влязлата в сила заповед № РД-09-258/18 май 2007 г. По делото е установено, че със заповед № РД-09-258/18.05. 2007 г. на кмета на район „Оборище“, Столична община е разпоредено премахване на незаконен строеж. Заповедта влиза в сила на 14.11.2008 г. Съдът приема, че установената с чл. 285, ал.1 АПК петгодишна погасителна давност не е изтекла. Изложени са съображения, че давностният срок изтича на 14.11.2013 г., но междувременно кметът на района предприема действия по принудително изпълнение, с които давността е прекъсната. В този смисъл са и изводите на първоинстанционния съд, поради което обжалваното решение на Административен съд София – град е оставено в сила. В случая не е налице продължително бездействие на административния орган, което да доведе до погасяване на правото на принудително изпълнение.

Адм.дело № 10644/2015 г. на Върховния административен съд. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 12098/2013 г. по описа на Административен съд София – град, с което е отхвърлен предявения, с правно основание чл. 292 отрицателен установителен иск против кмета на район „Оборище“,

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

Столична община, за признаване за установено, че ищецът не дължи изпълнение на влязлата в сила заповед № РД-09-258/18.05. 2007 г.

По делото е установено, че със заповед № РД-09-258/18 май 2007 г. на кмета на район „Оборище“, Столична община е разпоредено премахване на незаконен строеж. Заповедта влиза в сила на 14.11.2008 г. Съдът приема, че установената с чл. 285, ал.1 АПК петгодишна погасителна давност е изтекла. Изложени са съображения, че давностният срок е изтекъл, тъй като от страна административния орган не са предприети действия, които да прекъснат давността. По тези съображения с отменя решението на Административен съд София – град и постановява нов съдебен акт, с който ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на кмета на район „Оборище“, Столична община, че задължението, предмет на Заповед № РД-09-258/18.05.2007 г. на кмета на район „Оборище“, Столична община, не подлежи на принудително изпълнение поради изтекла давност. В случая е налице продължително бездействие на административния орган, довело до погасяване на правото на принудително изпълнение.

Адм. дело № 13800/2016 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационен протест против решение по адм. дело № 151/2016 г. на Административен съд – Смолян, с което е отхвърлен протест с искане за обявяване на нищожно на удостоверение за търпимост № 1035/11.12.2012 г. на главния архитект на община Мадан. По делото е установено, че със заповед № ДК-02-ЮЦР-77/ 22.03.2011 г. на началника на РДНСК – ЮЦР е наредено да бъдат премахнати 2 бр. тераси към апартамент в гр. Мадан, за което е посочено, че са изградени през 2005 г. Заповедта влиза в сила на 07.03.2012 г., след като с решение по адм. дело № 209/2011 г. на Административен съд – Смолян, оставено в сила с решение по адм. дело №

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

480/2012 г. на Върховния административен съд, жалбата против административния акт е отхвърлена. Въпреки това на 11.12.2012 г. главният архитект на община Мадан издава посоченото по-горе удостоверение за търпимост на същия обект като се позовава на §127, ал. 1 ПЗР ЗУТ. При тези факти Върховният административен съд приема, че решението на Административен съд – Смолян е незаконосъобразно. Излага съображения относно неприложимост на §127, ал. 1 ПЗР ЗУТ с оглед времето на извършване на строежа. Същевременно приема, че удостоверението за търпимост, издадено от главния архитект на община Мадан, е нищожно и на основание чл. 177, ал. 2 АПК. Посочено е, че въпросът за липсата на условия строежът да бъде преценен като търпим, е разрешен със сила на пресъдено нещо в производството по оспорване на заповедта за премахване на строежа. По тези съображения съдът достига до извода, че възможността за изследване на времето на извършване на строежа е преклудирана, поради което издаденото по-късно удостоверение за търпимост е нищожно и като противоречащо на влезлия в сила съдебен акт. По тези съображения Върховният административен съд отменя първоинстанционното решение и постановява нов акт, с който обявява за нищожно удостоверението за търпимост.

Адм. дело № 8451/2018г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 237/2017 г. на Административен съд – Бургас, с което е отменен мълчалив отказ на кмета на община Несебър за извършване на административна услуга по уведомление вх. № Н2-КС-047/5.01.2017 г. - присъствие на служител от общинска администрация Несебър за откриване на строителна площадка и преписката е върната на административния орган за произнасяне по

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

направеното искане в 14-дневен срок от датата на влизане в сила на съдебния акт. По делото е установено, че с разрешение за строеж № 68/ 21.12.2012 г. на главния архитект на община Несебър е разрешено строителство на обект в поземлен имот по кадастралната карта на гр. Несебър. Разрешението е отменено по реда на чл. 216 ЗУТ от началника на РДНСК– Бургас. Заповедта на последният орган е отменена с решение № 191/14.02.2014 г. по адм. дело № 271/2013 г. на Административен съд – Бургас, влязло в сила на 17.02.2014 г. Искането на възложителя до административния орган е да се осигури служител от община Несебър на основание чл. 157, ал. 2 ЗУТ за откриване на строителна площадка, какъвто при съставянето на протокол - обр. 2 не е присъствал на посочената в уведомлението дата. Издаденото от главния архитект на община Несебър разрешение за строеж е оспорено и с протест от Окръжна прокуратура Бургас и със заповед № ДК-10-ЮИР-48/10.07.2017 г. началникът на РДНСК- Югоизточен район обявява неговата нищожност. Последната заповед е прогласена за нищожна с решение № 247/19.02.2018 г. по адм. дело № 2440/2017 г. на Административен съд – Бургас. При тези факти Върховният административен съд приема, че разрешението за строеж е влязло в сила на 17.02.2014 г., на която дата е влязло в сила решение по адм. дело № 271/2013 г., с което е отменена заповедта за отмяната му. Това решение е пречка за атакуване на административния акт като нищожен или на друго основание – чл. 177, ал. 3 АПК. В този смисъл е и решение № 1427 от 4.02.2019 г. по адм. дело № 5187/2018 г. Върховният административен съд, с което е оставено в сила решението по адм. дело № 2440/2017 г. на Административен съд – Бургас за прогласяване нищожността на заповед № ДК-10-ЮИР-48/10.07.2017 г. на началника на РДНСК. Приема също, че при наличие на влязло в сила разрешение за строеж административният

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

орган дължи извършване на исканата административна услуга. Това обоснова и извода, че като е отменил мълчаливия отказ и е върнал преписката на кмета на община Несебър за произнасяне по подаденото уведомление, съдът е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Административно дело № 187/2018 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба срещу решение № 192 от 15.11.2017 г., постановено по адм. д. № 172/2017 г. по описа на Административен съд - Кюстендил, с което е отхвърлена жалбата срещу Заповед № ДК – 10 – ЮЗР – 45 от 24.04.2017 г. на Началника на РДНСК ЮЗР, с която е отменен като нищожен акт за узаконяване № 7 от 26.11.2014 г. на главния архитект на община Кюстендил за строеж на жилищна сграда по регулационния план на населеното място. По делото е установено, че със заповед № ДК – 10 – ЮЗР – 45 от 24.04.2017 г. на началникът на РДНСК – ЮЗР, с която на основание чл. 177, ал. 2 от АПК е отменен като нищожен на акт за узаконяване № 7 от 26.11.2014 г. на строеж: жилищна сграда, издаден на основание § 127, ал. 2 вр. § 184 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ от главния архитект на община Кюстендил. Констатирано е също, че със заповед № РД – 14 – 202 от 08.06.2005 г. е наредено премахване на същия строеж. Жалбата срещу заповедта е отхвърлена с решение на Кюстендилския окръжен съд, оставено в сила с решение на Върховния административен съд и заповедта влиза в сила през 2006 г.

Върховният административен съд споделя изводите на първоинстанционния съд, като приема, че §127 от ПЗР на ЗИД ЗУТ е неприложим с оглед времето на извършване на строителството. Съдът стига до заключението, че актът за узаконяване, издаден от главния архитект на община Кюстендил, е нищожен и на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

въпросът за законността на строителството е разрешен със сила на пресъдено нещо в производството по оспорване на заповедта за премахване на строежа. По тези съображения приема, че актът за узаконяване е нищожен и като противоречащ на влезлия в сила съдебен акт.

По тези съображения решението на административния съд е оставено в сила.

Адм. дело № 14662/2017 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение № 146 от 27.10.2017 г., постановено по адм. д. № 69/2017 г. по описа на Административен съд - Ловеч, с което е отменена заповед № ДК - 10 - СЗР - 5 от 26.01.2017 г. на Началника на РДНСК - СЗР, с която е прогласен за нищожен акт за узаконяване № 5 от 20.11.2014 г. на Главния архитект на община Троян на строеж. По делото е установено, че със заповеди № ДК - 02 - СЗР - 275 от 3.10.2011 г. и Заповед № ДК - 02 - СЗР - 276 от 3.10.2011 г. на Началника на РДНСК - СЗР, влезли в сила както следва на 13.06.2012 г. (първата заповед - потвърдена с решение на Административен съд - Ловеч и оставени без разглеждане касационни жалби от ВАС) и 20.11.2012 г. (втората заповед е потвърдена с решение на ВАС от посочената дата) е наредено премахване на строежа, предмет на акта за узаконяване. При тези факти Върховният административен съд приема, че §127 от ПЗР на ЗИД ЗУТ е неприложим с оглед времето на извършване на строителството. Съдът стига до заключението, че актът за узаконяване, издаден от главния архитект на община Троян, е нищожен и на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като въпросът за законността на строителството е разрешен със сила на пресъдено нещо в производството по оспорване на заповедта за премахване на строежа. По тези съображения приема, че актът за узаконяване е нищожен и като противоречащ на влезлия в сила съдебен акт. По тези съображения

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

отменя решението на Административен съд – Ловеч и постановява нов съдебен акт, с който отхвърля жалбите против заповедта на началника на РДНСК, с която актът за узаконяване е обявен за нищожен.

Адм. дело № 9011/2017г. Производство по чл. 208 и сл. АПК.Образувано е по касационни жалби против решение по адм. дело № 300/2017 г. на Административен съд – Плевен, с което е отменена заповед на началника на РДНСК – Северозападен район, обявяваща нищожността на акт за узаконяване на строеж № 1/12.08.2014 г. на главния архитект на община Плевен. По делото е установено, че със заповед № ДК-02-СЗР-94/29.06.2012 г. на началника на РДНСК - Северозападен район на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ е разпоредено премахване на незаконен строеж. Заповедта влиза в сила на 14.03.2013 г. с постановяване на решение № 3612/14.03.2013 г. по адм. д. № 1045/2013 г. на Върховния административен съд, с което е оставено в сила решение № 681/6.12.2012 г. по адм. дело № 657/2012 г. на Административен съд Плевен, с което жалбата срещу заповедта за премахване на незаконния строеж е отхвърлена. Въпреки това по заявление на заинтересованите лица главният архитект издава акт № 1/ 12.08.2014 г. за узаконяване на същия строеж. При тези факти съдът приема, че актът за узаконяване, издаден от главния архитект на община Плевен е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като противоречи на влязло в сила решение, с което потвърдена заповед за премахване като незаконен на същия строеж. Съдът приема, че спорът относно законността на строежа вече е решен със сила на пресъдено нещо и не може да бъде пререшаван. По тези съображения отменя решението на Административен съд – Плевен и постановява нов съдебен акт по същество, който отхвърля жалбата против

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

заповедта на началника на РДНСК- Югозападен район, с която актът за узаконяване е обявен за нищожен.

Адм. дело № 2214/2018г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 237/2017 г. на Административен съд – Кърджали, с което е отхвърлено оспорването против заповед № ДК-10-ЮЦР-42/26.07.2017 г. на началника на РДНСК–Южен централен район, с която е прогласена нищожността на акт за узаконяване на строеж № 3/08.10.2015 г. на главният архитект на община Кирково. По делото е установено, че за узаконения строеж е налице влязла в сила заповед № РД-14-466/07.09.2005 г. на началника на ДНСК за премахването му, потвърдена с влезли в сила съдебни решения. При тези факти съдът приема, че решението на Административен съд – Кърджали е постановено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Изложени са съображения по въпросът относно законността на строежа е разрешен със сила на присъдено нещо с влязъл в сила съдебен акт. Това мотивира заключението, че актът за узаконяване е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като противоречи на влязлото в сила съдебно решение.

По тези съображения решението на административния съд е оставено в сила.

Адм. дело № 8268/2016 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е против решение по адм. дело № 92/2015 г., с което е отменена заповед на началника на РДНСК- Северозападен район, с която обявен за нищожен акт за узаконяване на строеж № 02/ 22.04.2014 г. на главния архитект на община Тетевен. По делото е установено, че със заповед № ДК-02-СЗР-94/29.06.2012 г. на началника на РДНСК - Северозападен район на основание чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ е разпоредено премахване на незаконен строеж. Заповедта влиза в сила на 14.03.2013 г. с постановяване на решение

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

№ 3612/14.03.2013 г. по адм. д. № 1045/2013 г. на Върховния административен съд, с което е оставено в сила решение № 681/6.12.2012 г. по адм. дело № 657/2012 г. на Административен съд Плевен, с което жалбата срещу заповедта за премахване на незаконния строеж е отхвърлена. Въпреки това по заявление на заинтересованите лица главният архитект издава акт № 1/ 12.08.2014 г. за узаконяване на същия строеж. При тези факти съдът приема, че актът за узаконяване, издаден от главния архитект на община Плевен е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като противоречи на влязло в сила решение, с което потвърдена заповед за премахване като незаконен на същия строеж. Съдът приема, че спорът относно законността на строежа вече е решен със сила на пресъдено нещо и не може да бъде пререшаван. По тези съображения отменя решението на Административен съд – Плевен и постановява нов съдебен акт по същество, който отхвърля жалбата против заповедта на началника на РДНСК- Югозападен район, с която актът за узаконяване е обявен за нищожен.

Адм. дело № 13412/2016 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 430/2016 г. на Административен съд – Пазарджик, с което е отменена заповед № ДК-10-ЮЦР-20/26.04.2016 г., с която е прогласена нищожността на акт за узаконяване № 10/21.12.2013 г. на гл. архитект на община Пазарджик.

По делото е установено, че актът за узаконяване на строежа е издаден след влизане в сила на заповед за премахване на същия строеж като незаконен, потвърдена с решение на съда. Законосъобразността на заповедта за премахване на строежа е установена със сила на присъдено нещо. Въпросите за незаконността на строежа, неговата недопустимост и нетърпимост, както и че подлежи на премахване, са окончателно разрешени. Пререшаването им,

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

каквото представлява издаването на акт за узаконяване на същия строеж, е недопустимо. Влезият в сила стабилен административен акт за премахване на строежа като незаконен се явява абсолютна процесуална пречка за издаване на акт за узаконяването му- арг. чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК. По тези съображения приема, че актът за узаконяване се явява издаден и в противоречие с влязлото в сила съдебно решение за потвърждаване на заповедта за премахването му и поради това е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК. Съобразно изложеното съдът отменя решението на административния съд и постановява нов акт, с който отхвърля жалбата против заповедта на началника на РДНСК – Южен централен район. Аналогични изводи са направени и в решения по адм. дело № 2135/2017 г., по адм. дело № 12007/2016 г. и по адм. дело 4517/ 2016 г. на Върховния административен съд.

Адм. дело № 7446/2014г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм.дело № 286/214г. на Административен съд – Бургас, с което е обявена за нищожна разпоредбата на чл. 7, ал. 1-7 от Наредбата за преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности и елементи на градското обзавеждане на територията на гр. Бургас,приеот с решение от 14.12.2010 г. на общински съвет – Бургас. По делото е установено, че текстът на чл. 7, ал. 1-7 от Наредбата е идентичен с текст на чл. 5, ал. 4, изр. 3-6 от Наредбата на за преместваемите обекти и рекламната информационна дейност на територията на община Бургас (отм.). Тези текстове са отменени с влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 1756/2008г. на Административен съд – Бургас. При тези факти съдът приема, че чл. 7, ал. 1-7 на оспорената наредба е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК, тъй като противоречи

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

на влязлото в сила съдебно решение. По тези съображения решението на административния съд в посочената част е оставено в сила.

Адм. дело № 6590/2017 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 34/2017г. на Административен съд – Благоевград, с което е отхвърлена жалбата против заповед № ДК-10-ЮЗР/ 19.12.2016 г. на началника на РДНСК-Югозападен район и преписката е върната на главния архитект на община Благоевград за ново произнасяне съгласно мотивите на съдебния акт. По делото е установено, че главният архитект на община Благоевград отказва да одобри инвестиционен проект за реконструкция и изграждане на сграда в гр. Благоевград (отказ № 31/24.03.2015 г.). Този отказ е отменен с влязло в сила решение по адм. дело № 558/2015 г. на Административен съд – Благоевград, оставено в сила решение от 09.08.2016 г. по адм. дело № 3192/2016 г. на Върховния административен съд. Въпреки това главният архитект отново постановява отказ да одобри инвестиционния проект (отказ № 85/10.10.2016 г.), отменен със заповед от 19.12.2016 г. на началника на РДНСК-Югозападен район, предмет на оспорване пред съда. При тези факти съдът приема, че повторният отказ на главния архитект на община Благоевград да одобри инвестиционния проект е нищожен на основание чл. 177, ал. 2 АПК поради противоречието му с влязъл в сила съдебен акт. По тези съображения решението на административния съд е оставено в сила.

Адм. дело № 6737/2017г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 121/2016 г. на Административен съд – Кърджали, с което е обявена нищожността на заповед от 07.07.2016 г. на зам. кмета на община Черноочене за премахване на незаконен строеж. По делото е установено, че

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

премахването на същия строеж е разпоредено с предходна заповед от 17.10.2011 г. на началника на РДНСК- ЮЦР. Тази заповед е отменена с влязло в сила решение на Административен съд – Кърджали. В мотивите на съдебния акт е прието, че строежът е търпим на основание §16, ал. 1 ПРЗУТ. При тези факти съдът приема, че въпросът относно законността на строежа е разрешен със сила на пресъдено нещо и не може да бъде пререшаван. Поради това приема ,че повторната заповед за премахване на строежа е нищожна като противоречаща на влязлото в сила съдебно решение. По тези съображения решението на административния съд е оставено в сила.

Адм. дело № 11280/ 2018 г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 3499/ 2017 г. на Административен съд Бургас, с което е обявена за нищожна заповед от 23.11.2017 г. на кмета на община Созопол за премахване на незаконен строеж. По делото е установено, че със заповед 27.08.2013 г. кметът на община Созопол разпоредва премахване на същия строеж. Тази заповед е отменена с влязло в сила решение по адм. дело № 2461/2013 г. на Административен съд – Бургас, като е прието, че строежът е търпим. При тези факти При тези факти съдът приема, че въпросът относно законността на строежа е разрешен със сила на пресъдено нещо и не може да бъде пререшаван. Поради това приема ,че повторната заповед за премахване на строежа е нищожна като противоречаща на влязлото в сила съдебно решение. По тези съображения решението на административния съд е оставено в сила.

Адм. дело № 5660/2018г. Производство по чл. 208 и сл. АПК. Образувано е по касационна жалба против решение по адм. дело № 5660/2018 г. на Административен съд – Монтана , с което е отменена заповед

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
ДОБРО УПРАВЛЕНИЕ

*Проект „Оценка на ефективността на съдебния контрол върху актовете на администрацията.
Мерки за преодоляване на нарушеното право на справедлив процес“
Договор № BG05SFOP001-3.005-0001/09.12.2019 г.*

от 18.10.2017 г. на кмета на община Монтана, с която е отказано възлагането на изработване проект за ПУП-ПРЗ и преписката е изпратена на органа за ново произнасяне съобразно указанията. По делото е установен, че заповедта е в противоречие с влязлото в сила решение по адм. дело № 486/ 2016 г. на Административен съд – Монтана.

Върховният административен съд споделя изводите на административния съд за незаконосъобразност на оспорената заповед, като излага мотиви в този смисъл. Приема също, че е налице противоречие с влязъл в сила съдебен акт, като отбелязва, че това е основание заповедта на кмета да бъде обявена за нищожна.

Съдът приема, че правните последици от отмяната и от обявяването на акта за нищожен са идентични, поради което оставя в сила решението на административния съд.

Изготвил:

Мариета Милева, съдия във ВАС